

Brussel, 9 juli 2025
(OR. en)

11459/25

COMPET 718
IND 268
MI 523
ENT 128
CHIMIE 68
CLIMA 265
EMPL 358
ENER 365
ENV 688
FISC 165
POLCOM 157
RECH 324
SAN 451
SOC 511
UD 151

BEGELEIDENDE NOTA

van:	de secretaris-generaal van de Europese Commissie, ondertekend door mevrouw Martine DEPREZ, directeur
ingekomen:	9 juli 2025
aan:	mevrouw Thérèse BLANCHET, secretaris-generaal van de Raad van de Europese Unie
nr. Comdoc.:	COM(2025) 530 final
Betreft:	MEDEDELING VAN DE COMMISSIE AAN HET EUROPEES PARLEMENT, DE RAAD, HET EUROPEES ECONOMISCH EN SOCIAAL COMITÉ EN HET COMITÉ VAN DE REGIO'S Een actieplan voor de Europese chemische industrie

De delegaties vinden hierbij document COM(2025) 530 final.

Bijlage: COM(2025) 530 final

Straatsburg, 8.7.2025
COM(2025) 530 final

**MEDEDELING VAN DE COMMISSIE AAN HET EUROPEES PARLEMENT, DE
RAAD, HET EUROPEES ECONOMISCH EN SOCIAAL COMITÉ EN HET COMITÉ
VAN DE REGIO'S**

Een actieplan voor de Europese chemische industrie

MEDEDELING VAN DE COMMISSIE AAN HET EUROPEES PARLEMENT, DE RAAD, HET EUROPEES ECONOMISCH EN SOCIAAL COMITÉ EN HET COMITÉ VAN DE REGIO'S

Een actieplan voor de Europese chemische industrie

1. INLEIDING

De chemische industrie is de industrie der industrieën. Het is de op drie na grootste verwerkende industrie in de EU, die bijdraagt aan meer dan 96 % van de geproduceerde goederen, waarmee deze sector een hoeksteen vormt van de industriële veerkracht en het industriële concurrentievermogen van de EU. Chemische stoffen zijn van cruciaal belang voor een breed scala aan toepassingen in strategische sectoren zoals defensie, schone technologie en digitalisering. Europa moet daarom een sterke chemische industrie behouden. Tegelijkertijd moet de industrie overstappen op een schoon en circulair economisch model, waarbij innovatie moet worden omarmd, het mondiale concurrentievermogen van de industrie moet worden versterkt en de bescherming van de menselijke gezondheid en het milieu moet worden verzekerd.

Toch staat de sector vandaag ook voor grote uitdagingen die het concurrentiepositie en veerkracht ervan in het gedrang brengen. Het mondiale marktaandeel van de chemische industrie is sinds 2003 met meer dan 50 % gedaald, terwijl andere regio's, zoals China, zijn uitgegroeid tot belangrijke spelers. De hoge energie- en grondstofprijzen, geopolitieke spanningen en geringe marktvraag hebben het concurrentievermogen van in de EU gevestigde producenten uitgehold, wat heeft geleid tot een dalende benutting van de productiecapaciteit. De afgelopen twee jaar is de sluiting aangekondigd van meer dan twintig grote productielocaties¹ in de EU, waaronder stoomkrakers en andere upstreamfaciliteiten die worden gebruikt om fundamentele bouwstenen te produceren.

Dit actieplan bouwt voort op het kompas voor concurrentievermogen², de Clean Industrial Deal³ en de strategische dialoog met de chemische industrie die voorzitter Von der Leyen op 12 mei 2025 heeft gehouden. Het bevat concrete maatregelen om het mondiale concurrentievermogen van de Europese chemische industrie veilig te stellen, om een sterke Europese productiebasis in stand te houden en deze te verbeteren door middel van maatregelen op vier belangrijke gebieden: 1) de veerkracht versterken: kritieke productie in de EU houden en nieuwe markten openen en de EU-industrie beschermen; 2) de energievoorziening veiligstellen, decarbonisatie ondersteunen en overstappen op een schone en circulaire economie; 3) leidende markten creëren en innovatie bevorderen, en 4) het regelgevingskader vereenvoudigen.

(1) Geschat wordt dat deze grote locaties verantwoordelijk zijn voor het verlies van 10 000 tot 20 000 banen.

(2) Mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement, de Raad, de Europese Centrale Bank, het Europees Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's "Het EU-kompas voor concurrentievermogen", COM(2025) 30 final.

(3) Mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement, de Raad, het Europees Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's "De Clean Industrial Deal: Een gezamenlijke routekaart voor concurrentievermogen en decarbonisatie", COM(2025) 85 final.

Het actieplan gaat vergezeld van een omnibuswetgevingsvoorstel inzake chemische stoffen⁴, om bijvoorbeeld de etiketteringsvoorschriften te vereenvoudigen, en van een gedelegeerde handeling inzake koolstofarme waterstof⁵. Het wordt aangevuld met een voorstel voor de basisverordening voor het Europees Agentschap voor chemische stoffen (ECHA)⁶ waarin de governance van het regelgevingskader voor chemische stoffen verder wordt vereenvoudigd.

2. DE VEERKRACHT VERSTERKEN

2.1. Kritieke productie in de EU houden

De EU moet haar kernproductiecapaciteit voor chemische stoffen handhaven en opwaarderen om haar concurrentievermogen te versterken en haar veerkracht te behouden. De belangrijkste bouwstenen, zoals petrochemische stoffen, ammoniak en chloor, vormen de basis voor talrijke waardeketens, van farmaceutische producten tot batterijen. Toch heeft de EU de afgelopen drie jaar ten minste 8-10 % van haar kraakcapaciteit verloren en komt het totale verlies door mogelijke toekomstige sluitingen op meer dan 20 % van de capaciteit in 2021. De meeste resterende kraakinstallaties in de EU, die in een paar regio's geconcentreerd zijn en vaak geïntegreerd zijn met oliaffinaderijen, zijn verouderd, zijn sterk afhankelijk van nafta als primaire grondstof en zijn minder efficiënt dan hun mondiale concurrenten⁷.

Deze structurele zwaktes spelen niet alleen voor stoomkrakers. Ook andere kritieke producties⁸ hebben te maken gehad met grootschalige stilleggingen, die een domino-effect hebben op het hele chemische ecosysteem. Dit heeft niet alleen gevolgen voor sectoren als kunststoffen, polymeren en chemische stoffen voor consumenten en de fijne chemie, maar brengt ook 200 000 directe banen in gevaar⁹.

Om de strategische productiecapaciteit en waardeketens in stand te houden en te moderniseren, de sector koolstofvrij te maken, de afhankelijkheid te verminderen¹⁰ en de juiste vaardigheden aan te trekken, zal de Commissie een **alliantie voor kritieke chemische stoffen**¹¹ oprichten. Deze alliantie zal als strategische koepel fungeren die samenwerking met de lidstaten en met belanghebbenden mogelijk maakt, zodat de risico's van de sluiting van productiecapaciteit in de sector in kaart kunnen worden gebracht en kunnen worden aangepakt. De alliantie zal ook discussies over belangrijke uitdagingen op het gebied van handel faciliteren, bijvoorbeeld over verstoringen van de mondiale gelijke mededingingsvoorwaarden, afhankelijkheid van toeleveringsketens en kwesties in verband met intellectuele-eigendomsrechten, door de industrie en de Commissie te helpen om

(4) Voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van de Verordeningen (EG) nr. 1272/2008, (EG) nr. 1223/2009 en (EU) 2019/1009 wat betreft de vereenvoudiging van bepaalde voorschriften en procedures voor chemische producten, COM(2025) 531.

(5) Gedelegeerde Verordening (EU) .../... van de Commissie tot aanvulling van Richtlijn (EU) 2024/1788 van het Europees Parlement en de Raad door een methode voor de beoordeling van broeikasgasemissiereducties door gebruikmaking van koolstofarme brandstoffen te specificeren, C(2025) 4674.

(6) Voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad betreffende het Europees Agentschap voor chemische stoffen en tot wijziging van Verordeningen (EG) nr.1907/2006, (EU) nr. 528/2012, (EU) nr. 649/2012 en (EU) 2019/1021, COM(2025) 386.

(7) Met name de ethaankrakers die gebruikelijk zijn in de VS en het Midden-Oosten.

(8) Dit betreft onder meer olefinen, aromaten, methanol, ammoniak en chloor.

(9) Verslag van de Cefic: "The Competitiveness of the EU Chemical Industry".

(10) Bijvoorbeeld voor meststoffen.

(11) In overeenstemming met de mededingingsregels en de internationale verbintenissen van de EU.

potentieel schadelijke invoerstijgingen in een vroeg stadium op te sporen. Bij deze werkzaamheden zal worden voortgebouwd op het overgangstraject voor de chemische industrie.

De alliantie zal **criteria** helpen ontwikkelen **om chemische locaties en moleculen te identificeren** die van cruciaal belang zijn voor de strategische doelstellingen van de EU. Die criteria moeten het belang van de locaties en de moleculen voor strategische downstreamsectoren weergeven en de mate van EU-handelsafhankelijkheid weerspiegelen. Voortbouwend op de ervaringen van andere strategische sectoren, zoals die van de grondstoffen of de nettonulsector, zou de alliantie ook nieuwe veerkrachtfactoren kunnen onderzoeken die relevant zijn voor de chemische sector, zoals zeldzame of beperkt repleceerbare productielocaties die van kritiek belang zijn voor de waardeketens in de Unie.

Op basis van deze criteria zal de alliantie helpen om **kritieke moleculen in kaart te brengen**, waaronder moleculen die van essentieel belang zijn voor strategische waardeketens en waarvoor de EU afhankelijk is van één derde land of van enkele leveranciers¹². Dergelijke moleculen zouden vervolgens onder versterkt toezicht worden geplaatst in het kader van de regeling voor douanetoezicht en zouden als basis kunnen dienen voor een mogelijk wetgevingsvoorstel.

De alliantie zal de EU en de lidstaten ook ondersteunen bij het afstemmen van de investeringsprioriteiten en zal de coördinatie begeleiden van Europese steunmechanismen met nationale projecten, waaronder belangrijke projecten van gemeenschappelijk Europees belang (*Important Projects of Common European Interest* — IPCEI's). Er zijn twee mogelijke IPCEI's die de chemische sector ten goede kunnen komen. Ten eerste kijkt het gezamenlijk Europees forum voor belangrijke projecten van gemeenschappelijk Europees belang (JEF-IPCEI) naar de biotechnologische waardeketen om mogelijke projecten te identificeren. Ten tweede heeft het forum een project voor circulaire geavanceerde materialen goedgekeurd, dat zich momenteel in de ontwerpfase bevindt. De lidstaten kunnen steunmaatregelen ontwerpen om IPCEI's te ondersteunen voor technologieën die van cruciaal belang zijn voor de schone transitie of voor belangrijke infrastructuurprojecten. Of er al dan niet een IPCEI ontstaat, is afhankelijk van de begrotingscapaciteit van de deelnemende lidstaten.

Ten derde zal de Commissie de lidstaten en regio's helpen om **kritieke chemische locaties in de EU** aan te wijzen. Die zouden voortbouwen op reeds bestaande industriële clusters en platforms zoals het Europees netwerk van chemieregio's. Dergelijke lokale industriële ecosystemen spelen een cruciale rol in het behoud van veerkrachtige waardeketens in sectoren zoals schone technologie, ruimtevaart, defensie of gezondheidszorg — sectoren die een flexibele en gemoderniseerde productiebasis vereisen.

Op veel van deze locaties zijn investeringen nodig om ze te moderniseren, te zuiveren en koolstofvrij te maken en tegelijkertijd het concurrentievermogen te vergroten. Er moet gerichte steun worden geboden om locaties die dreigen te sluiten te moderniseren en hun groene transitie te vergemakkelijken, waar van toepassing in overeenstemming met de staatssteunregels.

In de EU zijn er ongeveer 150 chemische parken. Zij verankeren industriële activiteit, banen en excellentie- en innovatiecentra. De Commissie zal de ontwikkeling van deze

(¹²) Voor kritieke grondstoffen wordt dit behandeld in het informatiesysteem voor grondstoffen (*Raw Materials Information System* — RMIS), <https://rmis.jrc.ec.europa.eu/>.

ecosystemen vrijwaren en ondersteunen via modernisering en decarbonisatie, met gebruikmaking van cohesiefinanciering, zowel binnen het huidige rechtskader als op basis van de voorgestelde mededeling over een gemoderniseerd cohesiebeleid¹³. Daarbij zal zij voortbouwen op de ervaringen met het Fonds voor een rechtvaardige transitie op het gebied van decarbonisatie, bijscholing/omscholing en capaciteitsopbouw, het Innovatiefonds en InvestEU. De Commissie ondersteunt de decarbonisatie van de chemische industrie nu al met het Fonds voor een rechtvaardige transitie en het proces van de rechtvaardige transitie.

Investerings zouden kunnen worden ondersteund via de cocreatie van regionale plannen voor de kritieke chemische locaties van de EU, waarbij de industrie, de academische wereld, startups en regionale autoriteiten worden samengebracht. Dat zou moeten leiden tot een betere afstemming tussen de lokale behoeften en de beschikbare middelen, infrastructuur en instrumenten en zou innovatieve bedrijven en startups in staat moeten stellen nieuwe oplossingen aan te dragen om kritieke productieprocessen te moderniseren, de decarbonisatie, digitalisering en circulariteit te versnellen en veiligere en duurzamere chemische stoffen te bevorderen. Deze samenwerking kan helpen om de koppeling met financieringsinstrumenten van de EU te verbeteren. In dit verband zou de Commissie de lidstaten kunnen informeren over relevante financieringsmogelijkheden en het risico kunnen beperken dat veelbelovende projecten stuklopen op administratieve complexiteit of versnipperde steun.

Dit initiatief zal ook helpen bij het verlenen van administratieve bijstand voor andere maatregelen, zoals het versterken van de samenwerking tussen onderzoek en industrie, het bevorderen van innovatie, het ondersteunen van kmo's en het bijscholen/omscholen van plaatselijke werknemers¹⁴.

Bij de uitvoering van het huidige actieplan zal ook gebruik worden gemaakt van het instrument voor de coördinatie van het concurrentievermogen, zoals voorgesteld in het kompas voor concurrentievermogen, om de sector minder afhankelijk te maken van externe factoren en de transitie ervan naar een duurzamere en concurrerendere toekomst te ondersteunen.

De Commissie zal:

- op EU-niveau een alliantie voor kritieke chemische stoffen opzetten als strategische overkoepelende structuur voor samenwerking met lidstaten en belanghebbenden om de risico's van sluitingen van productiecapaciteit in de sector aan te pakken en belangrijke uitdagingen voor de handel te bespreken (4e kwartaal 2025).

De alliantie zal:

- voorzien in ondersteuning voor de lidstaten en voor belanghebbenden om criteria te ontwikkelen voor de identificatie van kritieke productielocaties en moleculen in de EU (4e kwartaal 2025);
- de lidstaten en belanghebbenden helpen bij het in kaart brengen van kritieke moleculen, die als basis zullen dienen voor een versterkt toezicht in het kader van de regeling voor

⁽¹³⁾ Mededeling van de Commissie “Een gemoderniseerd cohesiebeleid: tussentijdse evaluatie”, COM(2025) 163 final van 1 april 2025.

⁽¹⁴⁾ In het kader van het pact voor vaardigheden heeft een regionaal partnerschap onder leiding van het Europees netwerk van chemieregio's als eerste taak de regio's te helpen bij de uitdagingen die de transitie van de industrie naar groene en digitale praktijken met zich brengt.

douanetoezicht, diversificatie van het aanbod en een mogelijk wetgevingsvoorstel inzake kritieke moleculen (2026);

- de lidstaten en de regio's helpen om kritieke chemische locaties voor de EU op te zetten, om investeringen en innovatie te vergemakkelijken, de toegang tot financiering te verbeteren en de modernisering van kritieke productiecapaciteit te ondersteunen (2026).

2.2. Internationale handel: nieuwe markten openen en de EU-industrie beschermen

De Europese chemische industrie is een toonaangevende exporteur en levert een belangrijke bijdrage aan de Europese handelsbalans. In 2023 bedroeg de waarde van de chemische uitvoer uit de EU, met inbegrip van die van farmaceutische producten en geneesmiddelen, 285 miljard EUR, in vergelijking met 241 miljard EUR aan invoer. Het handelsoverschot van de sector is hoofdzakelijk toe te schrijven aan de downstreamsegmenten (chemische stoffen voor consumenten en fijne chemie), polymeren en chemische tussenproducten, terwijl het handelstekort in de upstreamsegmenten het feit weerspiegelt dat de EU afhankelijk is van ingevoerde energie- en grondstoffendragers (fossiele energie en grondstoffen, biogebaseerde grondstoffen) die worden gebruikt om andere chemische stoffen te produceren.

Opdat de industrie haar concurrentievermogen binnen de EU en op het internationale toneel zou terugwinnen, zijn de toegang tot overzeese markten voor zowel uitvoer als invoer en een versterkt gelijk speelveld van cruciaal belang, bijvoorbeeld op het gebied van de bescherming van intellectuele eigendom. Om dat te bereiken, zal de EU de hieronder beschreven sectorspecifieke acties ondernemen.

De toegang tot uitvoermarkten verzekeren

De Commissie zal het netwerk van vrijhandelsovereenkomsten van de EU blijven uitbreiden om de handelsbelemmeringen te verminderen en zij zal relevante aspecten van bestaande handelsovereenkomsten evalueren om de handel in chemische stoffen te bevorderen, onder meer door de toegang te verzekeren tot grondstoffen die essentieel zijn voor de chemische industrie.

De Commissie zal er in samenwerking met de belanghebbenden naar streven om de chemische industrie te ondersteunen met andere soorten overeenkomsten wanneer handelsovereenkomsten momenteel niet mogelijk zijn, om de markttoegang te vergemakkelijken en de handel te bevorderen via alternatieve, op maat gemaakte vormen van samenwerking met onze partners. Het kan dan bijvoorbeeld gaan om sectorale overeenkomsten voor samenwerking op regelgevingsgebied die tot doel hebben onnodige belemmeringen voor de vereenvoudiging van de handel in chemische stoffen weg te nemen, of om strategische partnerschappen inzake kritieke grondstoffen of partnerschappen voor schone handel en investeringen, teneinde de diversificatie van de toeleveringsketen voor essentiële kritieke grondstoffen te waarborgen.

Handelsbescherming

Waar nodig zal de Commissie snel en efficiënt gebruikmaken van handelsbeschermingsinstrumenten, zoals antidumping-, antisubsidie- of vrijwaringsmaatregelen. Dat moet onze industrie beschermen tegen oneerlijke mondiale

concurrentie en ervoor zorgen dat onze markt niet dient als uitvoerbestemming voor de verlegging van het handelsverkeer en door de staat veroorzaakte mondiale overcapaciteit.

Tussen 1 januari 2024 en 30 juni 2025 heeft de Commissie 18 handelsbeschermingsonderzoeken ingeleid naar de invoer van chemische stoffen uit derde landen. Daarnaast waren er op 30 juni 2025 46 maatregelen van kracht die betrekking hadden op chemische stoffen. De meeste van deze zaken hadden betrekking op invoer uit China, waarschijnlijk als gevolg van de enorme overcapaciteit die is aangelegd. Terwijl de EU-industrie te maken had met stijgende kosten, verlaagden de Chinese producenten hun prijzen drastisch. Die prijsdaling staat volledig los van de trends op de mondiale grondstoffenmarkt, wat wijst op dumpingpraktijken.

De Commissie zal het gebruik van het handelsbeschermingsinstrumentarium van de EU versterken om sneller en doeltreffender te kunnen reageren op oneerlijke tariefpraktijken in de chemische sector. Zij zal tevens het snelle en efficiënte gebruik van handelsbeschermingsinstrumenten versnellen, onder meer via een nauwe samenwerking met de alliantie voor de chemische industrie om dergelijke praktijken op te sporen. De Commissie zal doortastend blijven optreden tegen praktijken die bedoeld zijn om de antidumpingmaatregelen te ontduiken, door antiontwijkingsprocedures in te zetten.

Om tijdige maatregelen op basis van nauwkeurige gegevens te verzekeren, zal de Commissie de invoer van chemische stoffen op de voet blijven volgen, zowel in het kader van de net opgerichte taskforce voor toezicht op de invoer als via het specifieke monitoringsysteem dat in maart 2025 voor bepaalde industriële chemische stoffen is opgezet. Deze monitoring zal verder worden uitgebreid naar andere moleculen, met name die welke voorkomen op de nog overeen te komen lijst van kritieke moleculen.

Douane- en markttoezicht

Invoer die in de EU in de handel wordt gebracht, moet voldoen aan dezelfde voorschriften als in de EU vervaardigde producten. Dat is een kwestie van geloofwaardigheid, industriële veerkracht en consumentenbescherming. De EU en haar lidstaten zullen meer inspanningen leveren voor de handhaving van de EU-wetgeving inzake chemische stoffen, om achterpoortjes te dichten die niet-conforme invoer mogelijk maken, met name via onlineplatformen of niet-gereguleerde tussenpersonen, aangezien dit de mededinging dreigt te verstoren en EU-producenten die de wetgeving wel naleven, ondermijnt. Het digitale productpaspoort zal deze doelstelling helpen ondersteunen, door de transparantie in waardeketens te verbeteren en betrouwbare, vergelijkbare informatie aan te leveren over producten van binnen en buiten de EU.

Daartoe moeten de controles aan de grens worden opgevoerd, onder meer via een hervorming van de douane en een beter markttoezicht. Daarnaast zou de EU werk moeten maken van gerichte, op risico's gebaseerde controles van chemische stoffen, voortbouwend op initiatieven zoals die welke in de mededeling over e-commerce zijn beschreven¹⁵. Het gaat dan onder meer om de ontwikkeling van geharmoniseerde handhavingsprioriteiten, zoals controles op stoffen in voorwerpen, chemische stoffen waarvoor beperkingen gelden of verkeerd geëtiketteerde mengsels. Deze inspanningen zullen ertoe bijdragen dat producten die de EU binnenkomen de veiligheidsvoorschriften niet omzeilen en zo de interne markt ondergraven en de prikkels om te innoveren

(15) Een uitgebreid EU-instrumentarium voor veilige en duurzame e-commerce, COM(2025) 37 final.

verzwakken. Zoals uiteengezet in de strategie voor de eengemaakte markt is de Commissie vastberaden om doeltreffende maatregelen te nemen om de productconformiteit te verbeteren door synergieën met de capaciteiten van de EU- en nationale douane- en markttoezichtautoriteiten aan te boren en eventueel een EU-markttoezichtautoriteit op te richten¹⁶.

Om ervoor te zorgen dat ingevoerde goederen beter zouden voldoen aan de relevante EU-voorschriften, zal de Commissie de handhaving versterken door middel van een betere samenwerking en informatie-uitwisseling tussen de nationale autoriteiten, het ECHA en de douaneautoriteiten. Daarbij zal de coördinatie via administratieve samenwerkingsgroepen (ADCO's) worden gestimuleerd en zullen systemen zoals het informatie- en communicatiesysteem voor markttoezicht (ICSMS), en het systeem voor snelle waarschuwingen Safety Gate worden versterkt. Daarnaast zal de Commissie inzetten op een betere handhaving van de bestaande regels, onder meer in het kader van Reach, via de éénloketomgeving van de Europese Unie voor de douane en de toekomstige invulling ervan in het kader van de hervorming van de douane-unie en de bijbehorende EU-douanedatahub en andere douanesystemen. De volgende cyclus van het Empact (Europees multidisciplinair platform tegen criminaliteitsdreiging) voor 2026-2029 biedt voorts een kans om het kader tegen namaakgoederen, met inbegrip van nagemaakte chemische stoffen, te versterken.¹⁷

De Commissie zal:

- blijven samenwerken met internationale partners om de toegang tot mondiale markten te verzekeren en sectorale samenwerkingsovereenkomsten nastreven wanneer vrijhandelsovereenkomsten niet mogelijk zijn;
- het toezicht op chemische stoffen versterken in het kader van de taskforce voor toezicht op de invoer, ook voor handelsbeschermingsmaatregelen om potentieel schadelijke invoerstijgingen in een vroeg stadium op te sporen (3e kwartaal 2025);
- de ontwikkeling van geharmoniseerde risicogebaseerde controles op chemische stoffen ondersteunen om de overeenstemming van ingevoerde goederen met de relevante EU-voorschriften te versterken (4e kwartaal 2025);
- een pakket van handhavings- en markttoezichtmaatregelen coördineren, ook door middel van de integratie van Reach via de éénloketomgeving van de Europese Unie voor de douane en de toekomstige invulling ervan in het kader van de hervorming van de douane-unie en de bijbehorende EU-douanedatahub en andere douanesystemen en door in de nationale werkprogramma's voor markttoezicht prioriteit te verlenen aan chemische stoffen (4e kwartaal 2025).

3. EEN BETAALBARE ENERGIEVOORZIENING VERZEKEREN EN DE DECARBONISATIE ONDERSTEUNEN

De hoge energieprijzen ondermijnen het kostenconcurrentievermogen van in de EU gevestigde producenten van chemische stoffen aanzienlijk. Energie is goed voor ongeveer 75 % van de productiekosten in de petrochemische sector in de EU. Aardgas maakt meer

⁽¹⁶⁾ COM(2025) 500 final.

⁽¹⁷⁾ Zie ook de mededeling van de Commissie “Een uitgebreid EU-instrumentarium voor veilige en duurzame e-commerce”, COM(2025) 37 final van 5 februari 2025, blz. 12.

dan 70 % uit van de variabele kosten van ammoniak, terwijl elektriciteit goed is voor meer dan 60 % van de productiekosten in de industrie. Meer investeringen in interconnecties en toeleveringsketens met de partners van het zuidelijk nabuurschap in het kader van het nieuwe pact voor het Middellandse Zeegebied zullen een belangrijke troef zijn.

De chemische industrie is niet alleen afhankelijk van ingevoerde fossiele brandstoffen als energiebron, bijvoorbeeld om warmte op te wekken bij productieprocessen, maar ook als grondstof voor de meeste chemische producten. Deze dubbele afhankelijkheid maakt de sector bijzonder kwetsbaar voor schommelingen van de prijzen voor fossiele brandstoffen en voor verstoringen van de toeleveringsketen. Hoewel de chemische industrie van de EU geleidelijk aan moet afstappen van deze afhankelijkheid, is het van essentieel belang dat in het transitiebeleid rekening wordt gehouden met de huidige energie- en grondstoffenbehoeften van de sector om de veerkracht, de decarbonisatie en het concurrentievermogen te waarborgen.

3.1. Een betaalbare energievoorziening verzekeren

Het actieplan voor betaalbare energie¹⁸, dat in februari 2025 is aangenomen, moet de prijzen voor Europese energieverbruikers verlagen, ook voor de chemische industrie. De Commissie zal ook de gasvraag voor EU-ondernemingen bundelen om de totale energiekosten te drukken.

De richtsnoeren inzake staatssteun ter compensatie van indirecte kosten in het kader van het EU-emissiehandelssysteem (ETS)¹⁹ stellen de lidstaten in staat bepaalde energie-intensieve sectoren (waaronder bepaalde chemische sectoren of producten, zoals geraffineerde aardolieproducten, bepaalde anorganische chemische basisproducten, bepaalde industriële gasen of polyethyleen) te compenseren voor de stijging van de elektriciteitsprijzen als gevolg van de toepassing van het EU-ETS. Sommige chemische sectoren vallen niet onder het huidige kader voor staatssteun. Aangezien de toenmalige prijsaannames niet langer aansluiten op de huidige marktomstandigheden, daar de prijzen nu ook gevolgen hebben voor sectoren zoals organische chemische stoffen of meststoffen, zal de Commissie de ETS-richtsnoeren inzake staatssteun tegen het einde van het jaar echter actualiseren om er onder meer extra chemische sectoren in op te nemen.

Tegelijkertijd biedt het kader voor staatssteunmaatregelen ter ondersteuning van de Clean Industrial Deal (*Clean Industrial Deal State Aid Framework — Cisa*)²⁰ de lidstaten tijdelijke verlagingen van de elektriciteitskosten voor energie-intensieve, aan de handel blootgestelde sectoren, met een minimumprijs van 50 EUR/MWh, op voorwaarde dat zij herinvesteren in decarbonisatie. Het kader maakt het ook mogelijk om staatssteun te verlenen voor de uitrol van een brede waaier van decarbonisatietechnologieën, zoals elektrificatie, waterstof, biomassa, koolstofafvang, -gebruik en -opslag alsmede het verminderen van de risico's van investeringen in projecten op het gebied van schone energie of decarbonisatie. In het algemeen zullen deze maatregelen bijdragen aan

(¹⁸) Mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement, de Raad, het Europees Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's "Actieplan voor betaalbare energie — De werkelijke waarde van onze energie-unie ontsluiten om betaalbare, efficiënte en schone energie voor alle Europeanen te waarborgen", COM(2025) 79 final.

(¹⁹) Mededeling van de Commissie "Richtsnoeren betreffende bepaalde staatssteunmaatregelen in het kader van het systeem voor de handel in broeikasgasemissierechten na 2021", C(2020) 6400 final.

(²⁰) Mededeling van de Commissie "Kader voor staatssteunmaatregelen ter ondersteuning van de Clean Industrial Deal (Staatssteunkader Clean Industrial Deal)", C(2025) 7600.

investeringen in decarbonisatie, de huidige druk van de energiekosten verlichten en de voortzetting van de productie van chemische stoffen in de EU ondersteunen.

Snellere vergunningverlening

In de chemische industrie moeten vaak nieuwe installaties worden gebouwd of moet bestaande infrastructuur worden aangepast en gemoderniseerd. Daarvoor zijn nieuwe vergunningen nodig.

De EU heeft al wetgeving ingevoerd om het vergunningverleningsproces voor sommige industriële installaties te versnellen en te stroomlijnen, via de verordening voor een nettonulindustrie²¹ en de herziening van de richtlijn industriële emissies²². Bij de herziene richtlijn industriële emissies²³ wordt een nieuw innovatiecentrum voor industriële transformatie en emissies (Incite) opgericht. Incite zal innovatieve technieken identificeren en evalueren om het potentieel ervan onder de aandacht te brengen en de toepassing ervan op grotere schaal te bevorderen. De meest doeltreffende en levensvatbare innovatieve technieken zullen worden opgenomen in de conclusies over beste beschikbare technieken.

In het pakket defensiegereedheid heeft de Commissie een versnelde vergunningsregeling voor defensiegereedheid voorgesteld om een snelle opschaling van de industriële capaciteit mogelijk te maken als reactie op dringende veiligheidsbehoeften. Voortbouwend op de ervaringen met de verordening voor een nettonulindustrie, zal de Commissie later dit jaar wetgeving inzake een versnelling van industriële decarbonisatie voorstellen, met concrete maatregelen om knelpunten bij de vergunningverlening in verband met de decarbonisatie van energie-intensieve industrieën aan te pakken. Vergunningsproblemen in verband met milieubeoordelingen zullen in de milieuomnibus worden aangepakt, in het 4e kwartaal van 2025.

Om de uitrol van elektrificatieprojecten te versnellen, is het van essentieel belang dat chemische installaties sneller toegang krijgen tot het net, zodat zij snel schone energie kunnen inkopen om hun productieprocessen te transformeren. Als onderdeel van een pakket voor het Europese net, zal de Commissie in 2025 maatregelen voorstellen om de toegang tot netten, opslag en hernieuwbare energie te versnellen.

Waterstof

Naast het gebruik ervan voor de opwekking van elektriciteit, is waterstof ook noodzakelijk voor een kosteneffectieve transformatie van de chemische industrie van de EU. Als producent en verbruiker van waterstof bevindt de chemische sector zich in een goede positie om de ontwikkeling van waterstofeconomieën in de EU te ondersteunen. Waterstof zal een cruciale rol spelen in de decarbonisatie van diverse chemische producten, bijvoorbeeld via de productie van koolstofarme stikstofhoudende meststoffen.

De Commissie zal de toepassing van hernieuwbare en koolstofarme waterstof en de ontwikkeling van de bijbehorende infrastructuur ondersteunen. De Commissie heeft ook een studie gelanceerd om de doeltreffendheid van het waterstofkader te beoordelen teneinde mogelijke belemmeringen voor de opschaling van hernieuwbare waterstof in

(²¹) Verordening (EU) 2024/1735 van het Europees Parlement en de Raad van 13 juni 2024 tot vaststelling van een kader van maatregelen ter versterking van het Europese ecosysteem voor de productie van nettonultechnologie (PB L, 2024/1735, 28.6.2024).

(²²) Richtlijn 2010/75/EU van het Europees Parlement en de Raad van 24 november 2010 inzake industriële emissies en emissies uit de veehouderij (geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging).

(²³) Zoals gewijzigd bij Richtlijn (EU) 2024/1785.

kaart te brengen en na te gaan of het desbetreffende regelgevingskader moet worden aangepast.

Daarnaast zal binnenkort een derde oproep in het kader van de waterstofbank worden gelanceerd om de waterstofproductie in Europa te ondersteunen. Samen met dit actieplan stelt de Commissie ook een gedelegeerde handeling inzake koolstofarme waterstof vast om investeerders zekerheid te bieden en de toepassing van deze technologieën te bevorderen. De productie en levering van waterstof is ook een van de belangrijkste doelstellingen van het toekomstige Transmediterrane initiatief voor samenwerking op het gebied van energie en schone technologie.

Naast andere vormen van steun zijn de regels voor kosteloze toewijzing in het EU-ETS geactualiseerd om de technologieneutraliteit van de maatregelen ter bescherming tegen koolstoflekkage te garanderen. Daarom is besloten om de productie van waterstof via elektrolyse in aanmerking te laten komen voor gratis EU-ETS-emissierechten op het benchmarkniveau dat door traditionele technologieën is vastgesteld.

De Commissie zal:

- de richtsnoeren inzake staatssteun ter compensatie van indirecte kosten in het kader van het emissiehandelssysteem (ETS) actualiseren om er extra chemische stoffen in op te nemen (4e kwartaal 2025);
- voorstellen om uitdagingen in verband met milieuvergunningen aan te pakken, ook voor decarbonisatieprojecten, in het kader van de milieuomnibus (4e kwartaal 2025);
- voorstellen om andere aspecten van de vergunningverlening (waaronder digitalisering) voor decarbonisatieprojecten te versnellen en te stroomlijnen in het kader van de wetgeving inzake een versnelling van industriële decarbonisatie (4e kwartaal 2025);
- voorstellen om de toegang van energie-intensieve industrieën tot het net te vergemakkelijken (4e kwartaal 2025).

3.2. Decarbonisatie en de overstap naar een circulaire economie ondersteunen

Om de nettonulambities te halen en de overstap te maken naar een circulaire economie zijn investeringen nodig. Tegelijkertijd biedt de overgang naar veiligere en duurzamere chemische stoffen aanzienlijke kansen voor de chemische industrie en downstreamgebruikers in de EU.

De chemische industrie is een van de sectoren waarvan de emissies het moeilijkst terug te dringen zijn en heeft dus een technologieneutrale, stapsgewijze overgangsbenaadering nodig om koolstofarm te worden. Met name overgangsuplossingen, zoals ethaankrakers, zullen belangrijk zijn bij de transformatie van de sector.

Om de nettonuldoelstelling te bereiken en de strategische afhankelijkheid af te bouwen, is bovendien een geleidelijke afbouw van zowel fossiele energie als nieuwe fossiele grondstoffen nodig, voor zover dat technisch en economisch haalbaar is. Alternatieve schone koolstofbronnen zoals biomassa, gerecycled afval en koolstof uit koolstofafvang en -gebruik (CCU) zijn hiervoor van essentieel belang. Daartoe zal de Commissie stimulansen ontwikkelen om een levensvatbare businesscase te ontwerpen voor de schone transitie van de chemische industrie van de EU.

Financiële steun van de EU

De EU-begroting ondersteunt innovatie- en decarbonisatieprojecten in de verschillende fasen van innovatie.

Uit het werkprogramma van Horizon Europa voor 2026-2027 zal ongeveer 370 miljoen EUR steun worden verleend voor de transitie naar industriële decarbonisatie in de vroege stadia van innovatie. Daarnaast zal de Commissie, zoals aangekondigd in de Clean Industrial Deal, als onderdeel van het werkprogramma 2026-2027 een oproep in het kader van Horizon Europa doen ter waarde van 600 miljoen EUR ter ondersteuning van vlaggenschipprojecten die klaar zijn voor uitvoering. Deze oproep vormt een aanvulling op de lopende inspanningen op het gebied van onderzoek en innovatie die uit Horizon Europa worden gefinancierd en zal gericht zijn op het bevorderen van synergieën tussen het kaderprogramma voor onderzoek & innovatie en het innovatiefonds, door een pijplijn van projecten op te zetten, van onderzoek naar uitvoering. De oproep zal gericht zijn op alle energie-intensieve industrieën, waaronder de chemische industrie.

Het Innovatiefonds, dat is opgezet door het EU-ETS, biedt stimulansen om te investeren in het koolstofvrij maken van de industrie. In de context van de herziening van het ETS in 2026 zal de Commissie rekening houden met de specifieke kenmerken van de energie-intensieve industrieën en zal zij voorstellen doen om dit instrumentarium verder uit te breiden met een bank voor decarbonisatie van de industrie, die tot 100 miljard EUR aan financiering voor de decarbonisatie van de industrie moet verstrekken. In 2025 zal een proefproject voor een nieuwe bank voor decarbonisatie van de industrie worden gestart, met een veiling ter waarde van 1 miljard EUR voor het koolstofvrij maken van belangrijke industriële processen, met name warmte — ook in de chemische sector een van de grootste bronnen van de vraag naar energie en van broeikasgasemissies²⁴.

Met het InvestEU-fonds worden publieke en particuliere investeringen in innovatie en een schone transitie gemobiliseerd, onder meer om startups en scale-ups die zich bezighouden met schone technologieën te ondersteunen. In een wijziging van de InvestEU-verordening die momenteel door de medewetgevers wordt besproken, werd voorgesteld om de omvang van het InvestEU-fonds en het aanbod ervan aan de markt (met name garanties, vreemd vermogen en eigenvermogensproducten) te vergroten door nog eens 50 miljard EUR aan investeringen vrij te maken, ook ter ondersteuning van de doelstellingen van de Clean Industrial Deal en de initiatieven die door de Europese Investeringsbankgroep worden uitgevoerd, zoals TechEU. Het herziene InvestEU-fonds zal steun kunnen verlenen aan investeringen die ten goede komen aan energie-intensieve industrieën, bijvoorbeeld door uitrusting voor het elektriciteitsnet, garanties voor schone technologie en door ondernemingen gesloten stroomafnameovereenkomsten voor hernieuwbare energie te ondersteunen.

Het toekomstige Fonds voor concurrentievermogen zal de inspanningen op het gebied van decarbonisatie ondersteunen. Er zou ook een speciaal publiek-privaat initiatief kunnen worden opgezet om investeringen in de modernisering van de chemische sector te bevorderen. Dit laat het pakket van het volgende voorstel voor het meerjarig financieel kader onverlet.

Bio-economie en biomassa

(²⁴) [cfde57b3-d80f-43e1-9ee4-cd96c42c6ca8_en](#).

Biogebaseerde grondstoffen kunnen een zinvol alternatief bieden voor fossiele koolstofhoudende materialen²⁵. Indien zij correct worden ontworpen, met gebruik van lokaal en duurzaam gewonnen biogebaseerde materialen, kunnen deze grondstoffen de afhankelijkheid van mondiale waardeketens verminderen (bijvoorbeeld door fossiel gas te vervangen door biogas en biomassa) en de broeikasgasemissies terugdringen.

Het gebruik van biogebaseerde alternatieven maakt de productie van veiligere en duurzamere chemische stoffen mogelijk. Zo worden bij microbiële fermentatie micro-organismen gebruikt om suikers en plantaardig materiaal om te zetten in waardevolle chemische stoffen, waardoor er minder op aardolie gebaseerde processen nodig zijn. In de productie van biogebaseerde chemische stoffen wordt steeds vaker gebruikgemaakt van enzymen in enzymatische processen als katalysator om duurzamere reacties mogelijk te maken. Deze processen vergen vaak minder energie en genereren minder schadelijke bijproducten dan traditionele methoden.

Technologische vooruitgang stelt bedrijven in staat om afvalmaterialen om te zetten en afvalstoffen, zoals landbouwresiduen en voedselafval, te benutten als waardevolle biogebaseerde chemische stoffen en biomeststoffen. Daardoor zijn er minder nieuwe grondstoffen nodig en worden afvalstoffen goed benut. Bovendien kan de huidige productiecapaciteit worden benut om alternatieve grondstoffen en biogebaseerde materialen te gebruiken. Tegelijkertijd moeten de bescherming van de biodiversiteit en de voedselzekerheid worden gewaarborgd.

De toekomstige **strategie voor de bio-economie** (4e kwartaal 2025) zal de hulpbronnenefficiëntie verbeteren en het aanzienlijke groeipotentieel van biogebaseerde materialen ter vervanging van fossiele materialen en aanverwante industriële sectoren benutten. Daarbij kan ook de afhankelijkheid van ingevoerde grondstoffen voor de chemische industrie in de EU verder worden afgebouwd. De strategie zal een visie en richtsnoeren bevatten voor het opschalen van de productie van duurzame biogebaseerde materialen, biotechnologieën verder ontwikkelen en innovatie en investeringen in hoogwaardige toepassingen bevorderen, ook voor chemische stoffen. Voorts zal worden bekeken hoe de toegang van de chemische industrie tot biomateriaal voor toepassingen met een toegevoegde waarde, zoals biochemicaliën, kan worden verzekerd.

De Commissie heeft al gewezen²⁶ op het potentieel van duurzame biomassa als alternatieve grondstof²⁷, met de mogelijkheid van vrijwillige etikettering van biogebaseerde producten om leidende markten te creëren. Zij zal verdere mogelijkheden onderzoeken om het gebruik van duurzame biomassa als grondstof te stimuleren.

Steun voor circulariteit

(²⁵) Mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement, de Raad, het Europees Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's "Bouwen aan de toekomst met de natuur: biotechnologie en biofabricage in de EU bevorderen", COM(2024) 137 final.

(²⁶) Mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement, de Raad, het Europees Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's "Bouwen aan de toekomst met de natuur: biotechnologie en biofabricage in de EU bevorderen", COM(2024) 137 final.

(²⁷) Zie ook de in februari 2025 goedgekeurde visie voor landbouw en voedsel, waarin perspectieven zijn omschreven om de bio-economie uit te breiden, bijproducten en afvalstoffen te benutten, de toegang van biopesticiden tot de markt te versnellen en het gebruik van koolstofarme meststoffen uit gerecyclede voedingsstoffen en digestaat uit biogas te ondersteunen.

De recycling van chemische stoffen kan een belangrijke rol spelen bij het verminderen van de afhankelijkheid van de EU van nieuwe, fossiele hulpbronnen voor de productie van kunststoffen en bij het benutten van afgedankte producten. Chemische recycling kan met name nuttig zijn voor moeilijk te recycleren kunststofafval dat niet geschikt is voor mechanische recycling of waarvoor specifieke kwaliteitseisen moeten worden nageleefd. Dit zou bijdragen aan de EU-streefcijfers voor het recycleren van kunststofafval en het verhogen van het gehalte aan gerecycled materiaal in kunststoffen.

Om de doeltreffende uitrol van chemische recycling te bevorderen, zal de Commissie een openbare raadpleging houden over een uitvoeringshandeling in het kader van de richtlijn kunststoffen voor eenmalig gebruik²⁸ om een duidelijk, wetenschappelijk onderbouwd en technologie-neutraal kader vast te stellen voor de toewijzing van de massabalans, teneinde rekening te houden met het gehalte aan gerecycled materiaal uit chemische recycling, zodat een leidende markt kan worden gecreëerd om de chemische sector meer circulair te maken. Naar verwachting zal in het 4e kwartaal van 2025 een uitvoeringshandeling worden goedgekeurd.

In het voorstel voor wetgeving op het gebied van circulaire economie zal zowel de vraag- als de aanbodzijde worden aangepakt, door een interne markt voor afvalstoffen tot stand te brengen en het gebruik van gerecyclede en secundaire materialen te stimuleren. Dit biedt een belangrijke kans voor de chemische industrie, die een centrale rol speelt bij het mogelijk maken van circulaire oplossingen in alle waardeketens.

Koolstofafvang, -gebruik en -opslag (CCUS)

CCUS is een essentiële nettonultechnologie om de afhankelijkheid van fossiele brandstoffen te verminderen en bij te dragen aan de veerkracht van de Europese industrieën, met name die welke moeilijker te elektrificeren zijn en waarvan de emissies moeilijker terug te dringen zijn, zoals de chemische industrie, zoals uiteengezet in de mededeling over het beheer van industriële koolstof uit 2024²⁹. CCU kan ook de industriële symbiose verbeteren door bronnen van industriële emissies te koppelen aan afnemers in lokale waardeketens.

Dit vereist een gestructureerde aanpak van de planning van infrastructuur, waarin zowel de vraag- als de aanbodzijde van netwerken voor afgevangen CO₂ en waterstof aandacht krijgt. In een eerste stap worden in de gedelegeerde handeling in het kader van de verordening voor een nettonulindustrie, die binnenkort in werking zal treden, de verplichtingen van de gas- en olieproducenten van de EU uiteengezet bij de verwezenlijking van de CO₂-opslagdoelstelling van de EU voor 2030. Voorts is de Commissie voornemens een specifieke wetgevingsregeling op te stellen om de geleidelijke ontwikkeling van een EU-markt voor CO₂ en CO₂-infrastructuur te verzekeren, om zo het nodige vertrouwen te scheppen en de nodige voorspelbaarheid op de lange termijn te bewerkstelligen opdat de waardeketen van start kan gaan.

(²⁸) Richtlijn (EU) 2019/904 van het Europees Parlement en de Raad van 5 juni 2019 betreffende de vermindering van de effecten van bepaalde kunststofproducten op het milieu (PB L 155 van 12.6.2019, blz. 1).

(²⁹) Mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement, de Raad, het Europees Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's "Naar een ambitieuzer beheer van koolstof in de EU", COM(2024) 62 final.

Voor een geslaagde invoering van CCU is ook een ondersteunend regelgevingskader nodig. In de huidige ETS-regels wordt afgevangen CO₂ in niet-permanente producten, zoals die welke door de chemische industrie worden geproduceerd, niet erkend.

In het kader van de herziening van het ETS van 2026 zal de Commissie nagaan of het haalbaar is om afvalbeheer³⁰ op te nemen in het EU-ETS en bekijken hoe afgevangen CO₂ in niet-permanente producten in deze context het beste kan worden beloond. Daarnaast zal zij het geval beoordelen van permanente koolstofverwijderingen ter compensatie van restemissies uit sectoren waarvan de emissies moeilijk zijn terug te dringen.

De Commissie zal:

- een nieuwe EU-strategie voor de bio-economie aannemen om een visie en richtsnoeren vast te stellen voor het opschalen van de productie van duurzame biogebaseerde materialen, biotechnologieën te ontwikkelen en innovatie en investeringen in hoogwaardige toepassingen te bevorderen, ook voor chemische stoffen (4e kwartaal 2025);
- wetgeving op het gebied van circulaire economie voorstellen om markten voor secundaire materialen te ontsluiten en de circulariteit in de chemische sector te stimuleren (2026);
- de veilige en doeltreffende toepassing van chemische recycling ondersteunen in het kader van de richtlijn kunststof voor eenmalig gebruik: openbare raadpleging gestart in het 3e kwartaal van 2025 en een uitvoeringshandeling in het kader van de richtlijn kunststoffen voor eenmalig gebruik vaststellen met betrekking tot chemische recycling (4e kwartaal 2025);
- nagaan of het haalbaar is om de emissies van niet-permanente CCU-producten downstream mee te rekenen als onderdeel van de herziening van het ETS (2e/3e kwartaal 2026);
- financiële stimulansen ontwikkelen om het gebruik van niet-fossiele koolstof en hernieuwbare en koolstofarme waterstof te bevorderen;
- het regelgevingskader voor koolstofafvang, -gebruik en -opslag (CCUS) verbeteren, onder meer door een regelgevingskader voor te stellen voor de ontwikkeling van CO₂-markten en -infrastructuur.

4. LEIDENDE MARKTEN EN INNOVATIE

4.1. Leidende markten en groene belastingen

De investeringen in niet-fossiele grondstoffen en koolstofarme technologieën worden vaak beperkt door het gebrek aan afnemers, waardoor het voor koplopers moeilijk is om de “groene premie” te benutten en optimaal gebruik te maken van investeringen. Binnen de logica van de aanstaande hervorming van overheidsopdrachten zullen met de wetgeving inzake een versnelling van industriële decarbonisatie voorschriften inzake EU-inhoud worden ingevoerd, in overeenstemming met de internationale wettelijke verplichtingen van de Unie, naast criteria inzake veerkracht en duurzaamheid, teneinde een schoon Europees aanbod van energie-intensieve producten en een Europese vraag naar downstreamindustrieën te bevorderen en veilig te stellen.

⁽³⁰⁾ Afvalverbranding en andere afvalbeheerprocessen, zoals met name het storten van afval, waarbij methaan en stikstofoxide-emissies vrijkomen.

Belastingen kunnen bijdragen aan de ontwikkeling van innovatieve, koolstofarme oplossingen **voor de chemische industrie van de EU**. Om dat doel te ondersteunen, is de Commissie gekomen met haar aanbeveling betreffende fiscale stimulansen ter ondersteuning van de Clean Industrial Deal. Dat initiatief geeft ondernemingen een beleidssignaal en moedigt hen aan om hun transitie naar schone technologie, decarbonisatie van de industrie en duurzame groei te versnellen. In het initiatief wordt aanbevolen om te voorzien in belastingkredieten voor fabrikanten van schone technologie en in een versnelde afschrijving voor zware industrieën zoals de chemische sector wanneer zij investeren in uitrusting voor schone technologie.

De Commissie zal:

- voorschriften inzake EU-inhoud invoeren, alsmede criteria inzake veerkracht en duurzaamheid teneinde leidende markten voor specifieke sectoren te bevorderen in het kader van de wetgeving inzake een versnelling van industriële decarbonisatie (4e kwartaal 2025).

4.2. Innovatie

Innovatie is van cruciaal belang om de chemische industrie concurrerend te houden. Het is van fundamenteel belang voor de ontwikkeling van baanbrekende productietechnologieën, bijvoorbeeld op basis van groene chemie, zoals fotochemie en elektrochemie, en de ontwikkeling van nieuwe producten die geavanceerde materialen bevatten. Innovatie komt ook downstreamgebruikers en consumenten ten goede, door veiligere en duurzamere alternatieven aan te reiken.

De EU verleent aanzienlijke steun aan vroegtijdige innovatie in de chemische industrie, van de ontwikkeling van nieuwe concepten tot proefprojecten, in het kader van Horizon Europa, met name binnen Europese partnerschappen, zoals de Gemeenschappelijke Onderneming voor een circulair biogebaseerd Europa (*Circular Bio-Based Europe Joint Undertaking* — CBE JU)³¹, Processes4Planet³² en innovatieve materialen voor de EU (*Innovative Advanced Materials for Europe* — IAM4EU)³³.

Het opschalen van innovatieve toepassingen voor industriële uitrol blijft echter een grote uitdaging. Dit is een gevoelige fase van het innovatieproces, aangezien er grote investeringen en heel wat onzekerheid bij komen kijken, zowel wat de technologische prestaties als wat de toekomstige aanvaarding door de markt betreft.

De Commissie zal EU-hubs voor innovatie en vervanging opzetten om belemmeringen voor innovatie weg te nemen en de ontwikkeling van veiligere en duurzamere oplossingen

⁽³¹⁾ De Gemeenschappelijke Onderneming (GO) “Een circulair biogebaseerd Europa” is een publiek-privaat partnerschap tussen de EU en het Bio-based Industries Consortium (BIC) met een budget van 2 miljard EUR. Zij verstrekt financiering ter bevordering van concurrerende circulaire biogebaseerde industrieën in de EU-29. De GO wordt gefinancierd in het kader van het meerjarig financieel kader voor 2021-2027 en werkt volgens de regels van Horizon Europa voor 2021-2031.

⁽³²⁾ Het partnerschap Processes4Planet (P4Planet) moet de verwerkende industrie in de EU transformeren om tegen 2050 circulariteit en algemene klimaatneutraliteit te bereiken op EU-niveau en tegelijkertijd het mondiale concurrentievermogen van deze industrie te versterken. P4Planet is een publiek-privaat partnerschap tussen A.SPIRE (de particuliere entiteit) en de Commissie dat is opgezet in de context van cluster 4 (Digitaal, industrie en ruimtevaart) van Horizon Europa. <https://www.aspire2050.eu/p4planet/about-p4planet>.

⁽³³⁾ Innovatieve materialen voor de EU (IAM4EU), een publiek-privaat partnerschap in het kader van Horizon Europa voor 2025-2027 heeft tot doel de innovatie op het gebied van geavanceerde materialen te versterken, met aandacht voor productie, processen en duurzaamheid.

te versnellen en zal op zoek gaan naar op samenwerking gebaseerde benaderingen voor de vervanging van specifieke chemische stoffen. Deze hubs, die geïnspireerd zijn op het Incite-model, zullen ondernemingen, en met name kmo's, helpen bij het verkennen van de horizon, het identificeren en evalueren van alternatieven, het bevorderen van partnerschappen en het delen van kennis. De **veilige en inherent duurzame** chemische stoffen zullen worden ingebed in de innovatiehubs, die al in een vroeg stadium van de innovatie technische begeleiding zullen bieden. Het kader voor veilige en inherent duurzame chemische stoffen zal de samenwerking tussen productontwerpers, chemiebedrijven, wetenschappers en onderzoeksorganisaties bevorderen. De Commissie zal de toegang vergemakkelijken tot de nodige digitale en fysieke infrastructuur om innovaties op het gebied van veilige en inherent duurzame chemische stoffen te ontwikkelen, te testen en op te schalen.

Deze hubs zullen ook gezamenlijke benaderingen onderzoeken voor de vervanging van de beoogde chemische stoffen en zouden een EU-netwerk van vervangingscentra kunnen opzetten om technische, wetenschappelijke en financiële ondersteuning op maat te verlenen aan ondernemingen, met name kmo's, die gevaarlijke stoffen willen vervangen door veiligere alternatieven.

De herziene aanbeveling van de Commissie over het kader voor veilige en inherent duurzame chemische stoffen (2025) zal het concurrentievermogen van de chemische industrie van de EU versterken door het innovatieproces met het oog op veiligere en duurzamere alternatieven efficiënter te maken. Binnen de programma's in het kader van Horizon Europa 2025-2027 zal ongeveer 120 miljoen EUR worden uitgetrokken ter ondersteuning van de ontwikkeling en versnelling van de ontdekking van alternatieven voor zorgwekkende stoffen, hetgeen verder mogelijk wordt gemaakt door AI en digitalisering.

De Commissie zal een **gemeenschappelijk dataplatform voor chemische stoffen** uitrollen in het kader van het initiatief "één stof, één beoordeling", om de toegang tot gegevens over chemische stoffen te vereenvoudigen en transparanter te maken.

De komende wetgeving inzake geavanceerde materialen, die in 2026 zal worden aangenomen, zal innovatie in de chemische sector eveneens stimuleren en belonen. Geavanceerde materialen leveren de innovatieve oplossingen voor een efficiëntere, duurzamere en sterker concurrerende industrie. De Commissie zal met een voorstel voor wetgeving inzake geavanceerde materialen komen waarin een omvattend kader wordt vastgesteld om de volledige waardeketen, van onderzoek en ontwikkeling en startups tot productie en toepassing, te ondersteunen en innovatie in de chemische sector te stimuleren en te belonen.

Actuele chemischeveiligheidsbeoordelingen

Innovatie speelt eveneens een cruciale rol bij het bevorderen van de chemische veiligheid, door het beheer van chemische risico's te verbeteren en de ontwikkeling van veiligere chemische stoffen te ondersteunen. Het versterken van de samenwerking in de hele chemische waardeketen is ook van essentieel belang om innovatie op het gebied van de beoordeling van chemische risico's te stimuleren. Het partnerschap voor de beoordeling van de risico's van chemische stoffen (*Partnership for the Assessment of Risks from Chemicals* — PARC) is het vlaggenschipinitiatief van de EU op dit gebied. Het brengt ministeries, nationale agentschappen voor volksgezondheid en risicobeoordeling, onderzoeksorganisaties en academici bij elkaar.

Nieuwe benaderingsmethoden of dierproefvrije testmethoden bieden moderne, wetenschappelijk onderbouwde instrumenten om informatie te verstrekken voor de beoordeling van chemische risico's. Deze methoden zijn van cruciaal belang om de risicobeoordelingen te versnellen en informatielacunes te dichten en het zijn kostenefficiënte hulpmiddelen. De Commissie zal blijven werken aan de modernisering van chemische tests en het versnellen van de transitie naar dierproefvrije benaderingen. In het kader van het initiatief “één stof, één beoordeling” zal de Commissie een gemeenschappelijk dataplatform voor chemische stoffen lanceren om de toegang tot chemische gegevens te verbeteren. Tegelijkertijd zal de Commissie een stappenplan voorstellen om dierproeven voor chemischeveiligheidsbeoordelingen tegen 2026 geleidelijk af te schaffen. Zij zal nauw samenwerken met belanghebbenden om alternatieve methoden te bevorderen, om zo onnodige tests te vermijden en de kosten van tests te verlagen. Het stappenplan zal een overzicht bevatten van de behoeften op het gebied van de ontwikkeling van testmethoden en de validatie van dierproefvrije methoden, in overeenstemming met het verzoek van de Raad.

De Commissie zal:

- chemische innovatie versnellen en opschalen met behulp van vrijwillige EU-hubs voor innovatie op het gebied van chemische stoffen (1e kwartaal 2026);
- wetgeving inzake geavanceerde materialen voorstellen om innovatie in de chemische sector te stimuleren en te belonen (4e kwartaal 2026);
- een gemeenschappelijk dataplatform voor chemische stoffen uitrollen zoals uiteengezet in het pakket “één stof, één beoordeling”;
- een stappenplan voorstellen voor de geleidelijke afschaffing van dierproeven (1e kwartaal 2026).

5. HET REGELGEVINGSKADER VEREENVOUDIGEN EN STROOMLIJNEN

Vereenvoudiging staat centraal in de regelgevingsagenda van de Commissie, met als duidelijk doel de administratieve lasten voor ondernemingen met 25 % en die voor kmo's met 35 % te verlagen tegen einde van het mandaat van deze Commissie.

5.1. Omnibuspakketten voor vereenvoudiging

Tot dusver heeft de Commissie in 2025 vijf omnibuspakketten voor vereenvoudiging aangenomen om de regels te stroomlijnen en de administratieve lasten voor de EU-industrie te verlagen. Sommige van deze voorstellen, met name die in de eerste vereenvoudigingsomnibus van 26 februari 2025, zijn rechtstreeks relevant voor de chemische industrie van de EU³⁴. In de vijfde vereenvoudigingsomnibus van 17 juni 2025 wordt ingegaan op aspecten die te maken hebben met defensie en krijgen de lidstaten meer mogelijkheden om chemische stoffen, als zodanig of in een mengsel of voorwerp, vrij te stellen wanneer zulks noodzakelijk is in het belang van de defensie.

(³⁴) Voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van de Richtlijnen 2006/43/EG, 2013/34/EU, (EU) 2022/2464 en (EU) 2024/1760 wat betreft bepaalde vereisten inzake duurzaamheidsrapportering door ondernemingen en passende zorgvuldigheid in het bedrijfsleven, COM(2025) 81 final.

Op de dag van dit actieplan stelt de Commissie als eerste stap een zesde vereenvoudigingsomnibus voor, die specifiek gericht is op de EU-wetgeving inzake chemische stoffen en op aanverwante wetgeving: de verordening betreffende indeling, etikettering en verpakking³⁵ (CLP-verordening), de verordening inzake bemestingsproducten³⁶ en de cosmeticaverordening³⁷. Met het voorstel worden verschillende voorschriften van het acquis inzake chemische stoffen vereenvoudigd en wordt tegelijkertijd gezorgd voor een hoog niveau van bescherming van de menselijke gezondheid en van het milieu. Zo worden in het voorstel de bepalingen inzake de verplichte lettergrootte en lijnafstand voor de etikettering van gevaarlijke chemische stoffen in het kader van de CLP-verordening herzien om ervoor te zorgen dat chemische bedrijven informatie over stoffen en mengsels doeltreffend kunnen meedelen. Dit voorstel zal de chemische industrie naar schatting ten minste 363 miljoen EUR per jaar helpen besparen.

Naast de vereenvoudigingsomnibus van vandaag zal de Commissie de EU-wetgeving die relevant is voor de chemische industrie van de EU verder vereenvoudigen. In het 4e kwartaal van 2025 zal de Commissie een ander omnibusvoorstel aannemen om de administratieve lasten in de milieuwetgeving te verminderen, dat eveneens relevant zal zijn voor de chemische industrie van de EU.

Ook zal de Commissie tegen het einde van het jaar met een vereenvoudigingsomnibus komen om de biologische bestrijding in de landbouw te vergemakkelijken. Sommige aspecten, zoals een betere markttoegang voor biopesticiden, zullen ook relevant zijn voor de chemische industrie.

Taxonomie

Als onderdeel van de eerste vereenvoudigingsomnibus zal de Commissie binnenkort herziene criteria in verband met het beginsel “geen ernstige afbreuk doen” voor de preventie en bestrijding van verontreiniging vaststellen in het kader van de taxonomie voor duurzame beleggingen. Meer in het bijzonder zal zij de reikwijdte van aanhangsel C van de gedelegeerde handelingen inzake klimaat en milieu^{38 39} voor de taxonomie

(³⁵) Verordening (EG) nr. 1272/2008 van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2008 betreffende de indeling, etikettering en verpakking van stoffen en mengsels (PB L 353 van 31.12.2008, blz. 1).

(³⁶) Verordening (EU) 2019/1009 van het Europees Parlement en de Raad van 5 juni 2019 tot vaststelling van voorschriften inzake het op de markt aanbieden van EU-bemestingsproducten (PB L 170 van 25.6.2019, blz. 1).

(³⁷) Verordening (EG) nr. 1223/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 30 november 2009 betreffende cosmetische producten (herschikking) (PB L 342 van 22.12.2009, blz. 59).

(³⁸) Gedelegeerde Verordening (EU) 2023/2486 van de Commissie van 27 juni 2023 tot aanvulling van Verordening (EU) 2020/852 van het Europees Parlement en de Raad door technische screeningcriteria vast te stellen om de voorwaarden te bepalen waaronder een specifieke economische activiteit kan worden aangemerkt als substantieel bijdragend aan het duurzaam gebruik en de bescherming van water en mariene hulpbronnen, aan de transitie naar een circulaire economie, aan de preventie en bestrijding van verontreiniging of aan de bescherming en het herstel van de biodiversiteit en ecosystemen, en om uit te maken of die economische activiteit geen ernstige afbreuk doet aan een van de andere milieudoelstellingen en tot wijziging van Gedelegeerde Verordening (EU) 2021/2178 van de Commissie wat betreft specifieke openbaarmakingen voor die economische activiteiten.

(³⁹) Gedelegeerde Verordening (EU) 2021/2139 van de Commissie van 4 juni 2021 tot aanvulling van Verordening (EU) 2020/852 van het Europees Parlement en de Raad door technische screeningcriteria vast te stellen om de voorwaarden te bepalen waaronder een specifieke economische activiteit kan worden aangemerkt als substantieel bijdragend aan de mitigatie van klimaatverandering of de adaptatie aan klimaatverandering, en om uit te maken of die economische activiteit niet ernstig afbreuk doet aan een van de andere milieudoelstellingen (PB L 442 van 9.12.2021, blz. 1).

verduidelijken en beperken wat betreft de stoffen die eronder vallen. Dat zal de lasten om overeenstemming met de taxonomie aan te tonen aanzienlijk verlagen en de toegang tot duurzame financiering vergemakkelijken.

5.2. Gerichte herziening van de Reach-verordening

De verordening inzake de registratie en beoordeling van en de autorisatie en beperkingen ten aanzien van chemische stoffen (Reach)⁴⁰ vormt de hoeksteen van de EU-wetgeving inzake chemische stoffen. Reach heeft bijgedragen tot het vergroten van de kennis over chemische stoffen door middel van registratie en evaluatie, en tot het aanpakken van de risico's van bepaalde chemische stoffen door middel van vergunningen en beperkingen. Bepaalde Reach-processen zijn echter omslachtig gebleken voor ondernemingen, en vooral voor kmo's.

Tegen eind 2025 zal de Commissie een voorstel voor een gerichte herziening van Reach goedkeuren teneinde de regels te vereenvoudigen en de procedures voor de industrie te versnellen, rekening houdend met overwegingen inzake concurrentievermogen, veiligheid, beveiliging en duurzaamheid, waarbij een hoog niveau van bescherming van de menselijke gezondheid en het milieu moet worden gewaarborgd⁴¹.

5.3. De ECHA-verordening

Daarnaast stelt de Commissie een op zichzelf staande verordening voor het Europees Agentschap voor chemische stoffen (ECHA) voor om de governance ervan te verbeteren en de duurzaamheid van zijn financieringsmodel te vergroten. Het doel is het ECHA in staat te stellen zijn toenemende taken doeltreffend uit te voeren, het vermogen van het ECHA te versterken om tijdige en samenhangende wetenschappelijke adviezen uit te brengen, en aldus ondernemingen te helpen plannen dankzij meer investeringszekerheid. Een vereenvoudiging van het financieringsmodel zal de operationele flexibiliteit van het ECHA vergroten en de administratieve lasten verlagen. Grotere efficiëntie zal het ECHA ook in staat stellen om betere diensten te verlenen aan bedrijven, met name kmo's, waardoor hun nalevingskosten zullen dalen.

5.4. Duidelijkheid verschaffen over PFAS

De wetenschappelijke beoordeling van de universele beperking op PFAS⁴² door de ECHA-comités is aan de gang en moet in 2026 worden afgerond. De Commissie is vastbesloten zo spoedig mogelijk na ontvangst van het advies van het ECHA een voorstel in te dienen met als algemene doelstelling de PFAS-emissies tot een minimum te beperken.

De Commissie zal een verbod op PFAS overwegen voor het gebruik door consumenten, bijvoorbeeld in cosmetica, materialen die met levensmiddelen in contact komen en buitenkleding. Wanneer er geen passende alternatieven voorhanden zijn wat prestaties en veiligheid betreft, kan het verdere gebruik van PFAS in industriële toepassingen onder

⁽⁴⁰⁾ Verordening (EG) nr. 1907/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 18 december 2006 inzake de registratie en beoordeling van en de autorisatie en beperkingen ten aanzien van chemische stoffen (PB L 396 van 30.12.2006, blz. 1).

⁽⁴¹⁾ Zie ook de mededeling over het omnibuspakket voor defensiegereedheid, COM(2025) 820 final.

⁽⁴²⁾ Vijf nationale autoriteiten (Denemarken, Duitsland, Nederland, Zweden en Noorwegen) hebben in januari 2023 bij het ECHA een beperkingsdossier voor alle PFAS ingediend.

strikte voorwaarden worden toegestaan voor kritieke toepassingen, zoals gezondheid, defensie, halfgeleiders en andere strategische sectoren⁴³, totdat er aanvaardbare alternatieven zijn gevonden. Afwijkingen voor het gebruik van PFAS moeten vergezeld gaan van voorschriften om de emissies in alle fasen van de levenscyclus te verminderen, om zoveel mogelijk te voorkomen dat verontreinigende stoffen in het milieu terechtkomen, en van duidelijke stimulansen om te innoveren.

De Commissie zal de inspanningen van de industrie op het gebied van beperking en sanering ondersteunen om de waterweerbaarheid te vergroten, de gezondheid van de oceanen te verbeteren⁴⁴ en de verontreiniging van water, bodem en lucht aan te pakken.

Om de transitie weg van PFAS te ondersteunen, streeft de Commissie een alomvattende strategie na waarin regelgeving wordt gecombineerd met andere maatregelen. Het gaat onder meer om gerichte investeringen in onderzoek en innovatie met het oog op veilige en duurzame alternatieven en meer coördinatie tussen de EU-instellingen en de lidstaten en deskundigennetwerken om kennis en oplossingen uit te wisselen. EU-innovatiehubs zullen prioriteit verlenen aan maatregelen om veilige en duurzame alternatieven voor PFAS te vinden.

De Commissie zal een verschuiving van PFAS naar veiligere alternatieven bevorderen⁴⁵. De EU moet resolute inspanningen leveren om locaties die al sterk vervuild zijn door dergelijke stoffen schoon te maken. De sanering moet gebaseerd zijn op het beginsel dat de vervuiler betaalt, waarbij overheidsgeld wordt toegewezen aan de sanering van weeslocaties waar geen aansprakelijke entiteit kon worden gevonden. Hoewel herstelinspanningen zeer kostbaar zijn, kunnen onderzoek en innovatie deze kosten aanzienlijk verminderen dankzij nieuwe technologieën, waaronder biogebaseerde technologieën, die in de strategie voor de bio-economie zullen worden bevorderd.

Er zal een nieuw EU-breed kader voor de monitoring van PFAS worden ontwikkeld om informatie te centraliseren, verontreinigingshotspots in kaart te brengen, geslaagde saneringspraktijken onder de aandacht te brengen en gegevens te verzamelen uit relevante wetgeving. De Commissie zal nagaan hoe de uitwisseling van informatie en de communicatie over PFAS-verontreiniging en -vervanging het beste kan worden verbeterd en zal een dialoog op gang brengen met belanghebbenden om een holistische kijk op de problemen in verband met PFAS-verontreiniging te ondersteunen. Om verontreiniging uit het verleden aan te pakken, zal de Commissie ook een publiek-privaat initiatief opzetten om een technologische doorbraak te bereiken op het gebied van haalbare en betaalbare methoden voor de detectie en sanering van PFAS.

5.5. Veiligheid en gezondheid op het werk

Veiligheid en gezondheid op het werk is niet alleen van essentieel belang om de gezondheid en veiligheid van werknemers te beschermen, maar ook om de productiviteit te stimuleren, het concurrentievermogen te vergroten en voor een gelijk speelveld te zorgen

(⁴³) Mededeling van de Commissie “Leidende criteria en beginselen voor het begrip “essentiële toepassing” in EU-regelgeving inzake chemische stoffen”, C(2024) 2894.

(⁴⁴) Zie het Europees oceaanpact, COM(2025) 281 final, blz. 8.

(⁴⁵) Zie ook de Europese strategie voor waterweerbaarheid, COM(2025) 280 final, blz. 5-6.

in alle sectoren. Dit gebeurt onder andere door op EU-niveau grenswaarden voor beroepsmatige blootstelling vast te stellen in het kader van de richtlijn carcinogene, mutagene en reprotoxische agentia⁴⁶ en de richtlijn chemische agentia⁴⁷.

De Commissie zal:

- een omnibusvoorstel voor de chemische industrie aannemen (3e kwartaal 2025);
- criteria in verband met het beginsel “geen ernstige afbreuk doen” voor de preventie en bestrijding van verontreiniging wijzigen in het kader van de taxonomieverordening (3e kwartaal 2025);
- een voorstel voor een gerichte herziening van Reach aannemen (4e kwartaal 2025);
- een voorstel voor de basisverordening voor het ECHA aannemen (3e kwartaal 2025);
- een vereenvoudigingsomnibus inzake gewasbeschermingsmiddelen aannemen en de markttoegang voor biopesticiden versnellen (4e kwartaal 2025);
- een voorstel aannemen om de administratieve lasten van de milieuwetgeving te verlagen (milieuomnibus) (4e kwartaal 2025);
- een beperking op PFAS voorstellen in het kader van Reach, op basis van het advies van het ECHA over het “universele” beperkingsdossier voor PFAS;
- een EU-breed kader voor de monitoring van PFAS ontwikkelen om de gegevens te centraliseren en praktische, wetenschappelijk onderbouwde oplossingen voor een duurzame verschuiving in de EU-industrie te bevorderen (4e kwartaal 2026);
- een dialoog met belanghebbenden op gang brengen om een holistische kijk op problemen in verband met PFAS-verontreiniging te ondersteunen (2e kwartaal 2026).

6. CONCLUSIE

Voor de geslaagde uitvoering van dit actieplan is een gezamenlijke inspanning nodig van alle belanghebbenden, met inbegrip van de Europese instellingen, de lidstaten, de industrie en het maatschappelijk middenveld. Samenwerking zal van essentieel belang zijn om een gunstig ondernemingsklimaat tot stand te brengen, investeringen in decarbonisatie en innovatie te bevorderen, de afhankelijkheid van de sector te verminderen en toegang te verschaffen tot de middelen die nodig zijn voor de transitie naar een meer concurrerende en duurzame toekomst.

De Commissie is vastberaden om nauw samen te werken met alle belanghebbenden om ervoor te zorgen dat dit actieplan doeltreffend wordt uitgevoerd en dat de doelstellingen ervan worden bereikt. Daartoe zal de Commissie een intensieve dialoog onderhouden met de belanghebbenden, de resultaten van dit actieplan monitoren en toezien op de snelle verwezenlijking ervan.

(⁴⁶) Richtlijn 2004/37/EG van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende de bescherming van de werknemers tegen de risico's van blootstelling aan carcinogene of mutagene agentia op het werk (zesde bijzondere richtlijn in de zin van artikel 16, lid 1, van Richtlijn 89/391/EEG van de Raad) (PB L 158 van 30.4.2004).

(⁴⁷) Richtlijn 98/24/EG van de Raad van 7 april 1998 betreffende de bescherming van de gezondheid en de veiligheid van werknemers tegen risico's van chemische agentia op het werk (veertiende bijzondere richtlijn in de zin van artikel 16, lid 1, van Richtlijn 89/391/EEG) (PB L 131 van 5.5.1998, blz. 11).

Zo kunnen wij ervoor zorgen dat de chemische industrie van de EU een cruciale rol blijft spelen in de Europese economie en samenleving en dat zij tevens bijdraagt aan de verwezenlijking van de klimaat- en milieudoelstellingen van de EU.
